

لە كۆمەلگەي كوردەوارىدا، بەپيى دەقەر و ناوچەي جوگرافى و زار و بنزارەكان، مەتەل فرەناو، لە ھەر شوپىنىك، ناويكى تايبەت بە خۆي ھەيە، كە نۆربەيان ليك دەچن، يان شتىكى ئەوتۇي لەپەكتەر جياوازيان نىيە . لە پۆزگارى كۆندا، لە كۆمەلگەي كوردەوارى كە زانست و تەكنۆلۇجيا ھەك ئىستا پيشكەوتوو نەبوو، يان نەگەيشتوو تە شوپىنە دورەدەستەكانەو، پۆل و كاريگەري لەكۆمەلدا ھەبوو و كايەيەكى بەجۆشوخروش و پىر خۆشى بوو، كە گەرموگوپى بەكۆپ و كۆبوونەو ھى شەوانەي مالان، ديۋەخانەكان، بۆنە جيا جياكان داو، لەجياتى ئامپىرەكانى تەكنۆلۇژياي ئىستا، ھۆكارى كات بەسەرىردن بوو، شەويان بەخۆشى و شادىيەو پى بەسەر بردوو .

مەتەل، ئەوكايە باوھى ناو كۆمەل بوو كە لەنيوان دوو كەس، يان چەند كەسىكدا كراو، زياتر شىۋەي پرسىنەكەي، ھاوشىۋەي پرسىار بوو، مرقۇي بەرەو پامان و بىر كىرەنەو بردوو، دەتوانىن بلىين مېشكى جرولانددو، ھاوكات ھەلسەنگاندنىكىش بوو بۇ دەر خستنى ئاستى ھۆشيارى و بىرتىژى مرقۇف، لەگەل تەكاندان و گوپ ھىتانەو بەبەر بىر و زىھنى مرقۇفەكان، پارىزەرى وشە و زاراو كوردىيەكان بوو، بە پىنمايىكردنى ئاگايى كولتورى نەتەويى .

نۆرچار مەتەلەكان بۇ كەسى بەرانبەر، يان بەردەنگ قورس و گران بوون، بۆيە واي لى كردوون پەنجەي خۆيان بگەزن، چونكە بوونەتە گرىكويەك، كە ھەر وا بەئاسانى بۆيان نەكرىتەو، يان نەيزانن و كورد وتەنى بۆيان ھەلنەيەت، لەبەر ئەو پەنايان بردوو تەبەر كەسانى ورياتر و شارەزاتر لە خۆيان، كە لەوانەيە مەتەلەكە بەمانىش ھەلنەھاتبى . مەتەل ھۆكارىكىش بوو بۇ ھەلگۆزىنى ئاستى بىرتىژى مرقۇف و بەئاگايى و پاراستنى زمان بە ھەموو شىۋەزارەكانىيەو .

شىۋان، يان جۆرپكى ترى مەتەل، كە من لام وايە ئەويش ھەر دەچىتە

لە سەردەمى زانست و تەكنۆلۇجىادا، مەتەل بە فۆرمىكى نوئ (كتىبى "مەتەل" بەنمۇنە)

ئەرسەلان ھەسەن
(سلىمانى)

پریزبندی جۆره‌کانی مه‌ته‌له‌وه، که زۆر جار منیش له ته‌مه‌نیکدا ئه‌و یارییه‌م له‌گه‌ڵ هاو‌پیکانم کردووه، وه‌سفرکردنی شته‌کان به‌ هینانی پشتین، یان پارچه‌ قوماشیک بووه و به‌کرده‌وه شته‌که‌ وینا کراوه، واتا پشتین، یان قوماشه‌که به‌ شیوه‌ی پیکهاته‌ی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی بالنده‌که‌ خه‌رکراوه‌ته‌وه و وتراوه، بال و لاق و دندوکه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه و له‌ش و پووشه‌که‌ی (به‌پیی قه‌باره‌ی قوماشه‌ تۆپه‌ل کراوه‌که) ئه‌وه‌نده‌یه.

ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت بزاین مه‌ته‌ل چیه؟ مه‌ته‌ل وه‌ک قۆزازه‌ی په‌مۆ باسی ئه‌و شته‌مان بۆده‌کات، که له‌ ناخیدا قوماشی کردووه، بۆیه هانت ده‌دات بۆ بیرکردنه‌وه لێی، تا له‌زیهنتدا به‌دوای وه‌لامه‌که‌یدا بگه‌ڕی، که زۆر جار له‌ژبانی پۆژانه‌دا به‌ریه‌ک که‌وتوون، که‌چی له‌وکاته‌دا خه‌یالت به‌لایدا ناچیت و هه‌ر بیریشی لێ ناکه‌یته‌وه، دووریش نییه‌ واق و پرمات بکات. هه‌ندیک له‌ مه‌ته‌له‌کان هاوشیوه‌ی شیعیر کیش و سه‌روادارن و هه‌ندیکیشیان به‌پاره‌یه‌کی زۆرکه‌م وه‌ک جنیو وه‌هان و زۆر جار ئه‌و که‌سانه‌ی توورپه‌ کردووه که مه‌ته‌له‌که‌یان لێ داهیناون و به‌ شیوه‌یه‌کی باش له‌ مه‌ته‌له‌که‌ شاره‌زا نه‌بوون و به‌جنیوی تیگه‌یشتوون. بۆ نمونه: (ئه‌وه چیه خه‌رپه‌ وه‌ک گونی بابت، ده‌قلیشیته‌وه وه‌ک هینی دایکت - قۆزازه‌ی په‌مۆ).

عه‌لی حه‌مه‌ره‌شید به‌رنجی له ۱/۱۱/۱۹۶۱، له‌ شارۆچکه‌ی به‌رنججه هاتووه‌ته‌ دنیاوه. له‌ سه‌ره‌تای هه‌شتاکانه‌وه هۆنراوه و چیرۆک و تۆپه‌ریت بۆ مندالان ده‌نووسیت و تا ئیستا به‌رده‌وامه، به‌م به‌ره‌مه‌وه (۲۸) کتیبی چاپکراوی بۆ مندالان هه‌یه، هۆنراوه و چیرۆک و تۆپه‌ریتی بۆیان نووسیوه. یه‌که‌م هۆنراوه‌ی بۆ مندالان له‌ پۆژنامه‌ی (هاوکاری) دا بۆبووه‌ته‌وه، له‌ زۆریه‌ی گۆفاره‌کانی تایبه‌ت به‌مندالان بابته‌ی بلۆ کردووه‌ته‌وه، ئه‌ندامی یه‌کیته‌ی نوسه‌رانی کورد - لقی سلیمانی و ئه‌ندامی ده‌سته‌ی نوسه‌رانی گۆفاری (واران)ی مندالانه، هه‌روه‌ها به‌شیکی زۆر له‌ هۆنراوه‌کانی ئاوازیان بۆ دانراوه و کراون به‌گۆرانی.

دوو هۆنراوه‌شی له‌ کتیبه‌کانی پرۆگرامی خۆپندن: (په‌روه‌ده‌ی هونه‌ر)، پۆلی یه‌که‌می بنه‌په‌ته‌ی (کوردی)ی پۆلی دووه‌می بنه‌په‌ته‌ی دانراون.

کتیبی «مه‌ته‌ل»، که دوا به‌ره‌می چاپکراوی نووسه‌ره، هونه‌ری چاپکردن و دیزاینی هۆنراوه‌کان، کوالیته‌ی و ستانداردی کتیبی نمونه‌یی مندالانه، به‌لام که‌م وینه‌ی تێدایه، که وینه‌ش له‌لای مندالان گرنگی و باه‌خی خۆی هه‌یه، به‌لام یه‌کیکه‌ له‌ جوانترینی ئه‌و کتیبانه‌ی که له‌ سالی (۲۰۲۵) بۆ مندالان چاپ کراوه، کتیبکی «۵۸» لاپه‌ره‌یی، به‌ به‌رگیکی په‌نگاوپه‌نگی په‌لکه‌ زێڤینه‌ئاسا و کاغه‌زی ئارپتی دیزاین جوان و له‌ژێر ناوی «مه‌ته‌ل»ی سه‌ر به‌رگه‌که‌ی نووسراوه: (پۆیسته هه‌موو مندالیک پیش چوونه قوتابخانه، به‌کوردی و ئینگلیزی بیزانیت؟!) و بۆ زاخاوی میشه‌که، له‌ بلۆکراوه‌کانی «خانه‌ی پێنمایی خێزان»-ه و به‌تیرازی «۲۵۰۰» دانه‌ی لێ چاپ کراوه.

ئه‌م کتیبه‌ به‌زمانیکی ساده و پاراو و په‌وانی دنیا‌ی مندالان نووسراوه، دابه‌ش کراوه بۆ: (خێزان، جه‌سته، هاتوچۆ، گیانداران، وه‌رزه‌کان، پاکوخوازینی، من و هاو‌پیکانم، نیشتمان، ئاو و خۆراک، میوه‌کان، باخچه‌که‌م، سروشت، پیشه‌کان، په‌نگه‌کان) و هه‌ر پارێیک به‌پیی پیکه‌ینه‌ره‌کانی کراوه‌ته‌ چه‌ند به‌شیکی. ئه‌م دابه‌شکردنه‌ به‌شیوه‌ی مه‌ته‌ل به‌ فۆرمیکی نوێ و سه‌رده‌میانه‌یه و ده‌توانین بڵین له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه پیکه‌اتوه که مندال پیش چوونه قوتابخانه‌ی، واتا دوا‌ی ته‌واوکردنی باخچه‌ی مندالان و چوونی بۆ پۆلی یه‌که‌می بنه‌په‌ته‌ی، ده‌کریت بیزانیت. لێره‌دا گه‌شتیک به‌ناو کتیبه‌که‌دا ده‌که‌ین و له‌ هه‌ر به‌شیکی، نمونه‌یه‌ک ده‌هینینه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: خێزان

نوسه‌ر له‌م به‌شه‌دا باسی پیکه‌اته‌ی ئه‌ندامانی خێزان ده‌کات و بۆ هه‌ر ئه‌ندامیک شیعریکی دوو دێڤی نووسیوه و به‌شیوه‌ی مه‌ته‌ل پرسیار ده‌کات. لێره‌دا نمونه‌که‌مان «باوک»-ه و مه‌ته‌له‌ باوه‌که

بەم شىئوھىيە: (زاۋاي خالت بىتە مالت، چى دەدەھىيە؟!)، بەلام نووسەر بەشىئوھىيەكى جوان و سەردەميانە و بە زمانىكى ئاسان و پاراو كە مندال بەئاسانى تىيى بگات، دەلىت:

مروڧىكى خۆشەويست
ماندووى كارە وەك پىويست
لەگەل دايە ھاوكارن
ئامادەن ھەر چىمان ويست

بەشى دووھم: جەستە

نووسەر بە ھەمان شىئوھىيە سەرھوھ باسى ئەندام و پىكھاتەكانى جەستەى مروڧ دەكات. مەتەلە باۋەكە بۆ «دەست» دەلىت: (سەريانىكە و بن بانىكە، چوار مەرپ و شوانىكە)، بەلام شاعىر لەم بەشەدا و لە شىعەرىكى سى دىپىدا دەلىت:

ئەوھ چىيە دەيزانن
ئىوھش خاۋەنى دووانن
كاتىك خواردىنك بخۆى
يەكسەرى ئەو دەبەى بۆى
پىنچ پەنجەشى پىئوھىيە
ھاوكارىكى ئىئوھىيە

بەشى سىيەم: ھاتوچۆ

نووسەر لەم بەشەدا باسى پۆلىسى ھاتوچۆ، پەنگەكانى ترافىك، ھۆكارەكانى گواستەوھ، ئۆتۆمبىلى ئاگرىكۆزىئەوھ و فرىكەوتن دەكات. بىگومان پۆلىسى ھاتوچۆ شەقامەكان رىك دەخات، كە كارئاسانىيە بۆ پۇشتىنى مروڧ و ئۆتۆمبىل دوور مەترسى، ھەرھەما شاعىر بە شىئوھىيەكى جوان و سادە، بەلام پەرناۋەرۆك «پۆلىسى ھاتوچۆ» مان پى دەناسىنىت و دەلىت:

ئەوھسەى كە ھەموو كات
شەقامەكان رىك دەخات
تا ئۆتۆمبىل و مروڧ
بەبى مەترسى دەپوات

بەشى چوارەم: گيانداران

ئەم بەشە بۆ بالندە، پەلەوھەر و گيانداران تەرخان كراۋە و لە ھەر يەكەيان نمونەيەك، يان چەند نمونەيەكى ھىناۋەتەوھ. بەلگەنەويستە زۆرپەى ئەو ھەلبەستفانانەى شىعەر بۆ مندالان دەنووسن، شىعەريان بۆ بالندە و پەلەوھەر و گيانداران نووسىوھ و ھەوليان داۋە لەلەى مندال خۆشەويست بن و مندالانىش خۆشيان بوين. بۆ نمونە لە ھۆنراۋەى «بالندە» دا، باسى «چۆلەكە» دەكات و دەلىت:

بالندەيەكە بچووك

نەشمىلە و خاۋەن دەنووك

ئەوكتەى دەجىروپىنى

خۆشى بۆ دلەمان دىنى

بۆ گياندارانىش «مەيمون» بەنمونە دەھىئىنەوھ و دەلىت:

گياندارىكە مۆز دەخوات

بۆ سەر دار خۆى ھەلدەدات

زۆر ھەزى لە يارىيە

كە بە مندالان دەكات

بەشى پىنچەم: ۋەرزەكان

لەم بەشەدا جگە لە باسكردنى ۋەرزەكان، باسى (باران، بەفر، تەرزە، با) دەكات. بۆ «با»، مەتەلەكە باۋەكە بەم جۆرەيە (نەدەمى ھەيە نە ددان، فىكە ئەكا ۋەكوو شوان)، بەلام شاعىر دەلىت:

نايىبىنن و دەنگى دىت

ھەستى پى دەكەين كە دىت

گفە گف دەكات زوو زوو

دەيناسىنەوھ ھەموو

شتمان دەبات لەگەل خۆى

ناچارىن رابكەين بۆى

بەشى شەشەم: پاكوخواپىنى

(پاكوخواپىنى و مىكرۆب و ژىنگەپارىزى)، بابەتى ئەم بەشەن و ژىنگەپارىزى لەدوو كۆپلە پىكھاتوھ،

واته سنووری دوو دپرییه که ده به زینیت و به «۸» دپر
 باسی ژینگه پاریزی ده کات. که م و زور هه لبه ستفانان
 ئاورپیان له ژینگه داوه ته وه و شیعیان بۆ نووسیوه،
 به لام ئیستا ئه م ئاورپانه وه یه زیاتر بووه، بۆیه له
 شیعی «بۆ پاکو خاوینی» دا ده لیت:
 تا دوورین له نه خۆشی
 بژین به شادی و خۆشی
 ئه وه ی گرنه لامان
 چیه؟ چیه؟ هاوړپیان

ده کات. له باسی «ئاو» دا، بیجگه له وه ی ئاو
 به سه رچاوه ی ژیان ده زانیت و خۆراکیش وزه
 به مرۆف ده دات و به هیزی ده کات، باسی دۆخه کانی
 ئاویشمان بۆ ده کات و ده لیت:

چییه؟ سێ پیتی جوانه، هه تا بلێی ئاسانه
 بۆ پروهک و گیانله بهر، سه رچاوه ی ژیانیه
 ناری هه ر له سه ر لێوه، ده بیینین به سێ شیوه
 به رهقی و شلی و هه لمی، ده بیته هاوړپیی ئیوه

به شی ده یه م: میوه کان

له میوه کاندا باسی چهند میوه یه ک ده کات و
 سنووری هه موو دپره کانی پیشتر ده به زینیت و
 مه ته له که دوور دپریژت ره. «شووتی» به نمونه
 ده هیئینه وه و مه ته له باوه که ده لیت: (خانویکی
 سوور، دانیشتوانی رهش و مل ئه ستور، دیواری
 سه وزه وه ک گه لای دار، ئاسن نییه، کلیل شار)،
 به لام شاعیر ده لیت:

من خپ، یان درێژکۆله م
 گه وه، یاخود بچکۆله م
 که پێده گه م شیرینم
 میوه ی وه رزی هاوینم
 ده مپاریژی تویکله که م
 تا به جوانی پێ بگه م
 تویکلم سه وز و ناوم سوور
 ده مناسیته وه له دوور
 پاکم ده که ن به چه قق
 قاشم ده که ن له سه رخۆ
 له ناو قاپ له سه ر سینی
 زۆر جوانم که ده مبینی
 ئه وسا ده ورم لێ ده دهن
 ده مخۆن و تامم ده که ن
 ئیستا ده زانن من چیم
 ها ها ها من.....

به شی یازده یه م: باخچه که م

شیعی «باخچه که م»، مه به سته باخچه ی مندالانه

به شی هه وته م: من و هاوړپیکانم

نووسه ر له م به شه دا باسی خۆی و هاوړپیکانی
 ده کات، پیمان ده لیت هاوړپیی کئییه و چه ند یارییه ک
 له گه ل هاوړپیکانی ده کات. له م به شه شدا سنووری
 دوو دپرییه که ی به زاندوه و له هه ندیک شوین به
 «۶» دپر و له هه ندیک شوینی دی دا ده بیت به
 «۸» دپر. شاعیر بۆ «هاوړپیی» ده لیت:

له ناو باخچه و له کۆلان
 کۆمه لیک له مندالان
 وه کوو خوشک و برا وان
 یاری ده که ن له گه لمان
 ده زانن ئه وانه کین؟
 که یه کترمان خۆش ده وین

به شی هه شته م: نیشتمان

شاعیر له م به شه دا بیجگه له باسکردنی نیشتمان
 و کوردستان و ئالای کوردستان، باسی هه ر پینچ
 پارێزگاکانی هه ریمی کوردستان، یان باشووری
 کوردستان ده کات. بۆ «کوردستان» ده لیت:
 ئه و خاکه ی لامان به نرخه و په نگین
 که وا ئیمه ی کورد له سه ری ده ژین
 به ناوه یئانی هه موو سه ره رزین
 هه رکه سیک زانی ده لیتین ئافه رین

به شی تۆیه م: ئاو و خۆراک

له م به شه دا به ته نیا باسی ئاو و خۆراک

و له باخچه که مدا باسی «باخچه، ماموستا، به پړوه بهر، کارگوزار» ده کات. بۇ «ماموستا» ده لیت:

پووخوش و میهره بانن
جیگه ی شانازیمانن
کاتیک ده دوین له گه لمان
وه کوو دایه و بابه وان
خوشه ویستن لای هه موو
کتیه پیمان بلین زوو

به شی دوازده یه م: سروشت

سروشت بابه تیکه له و بابه تانه ی که زوریک
له و شاعیرانه ی هؤنراوه بۇ مندالان ده نووسن،
ستایشی سروشتی کوردستانیان کردووه و به
جوان و پازاوه یان له قه لهم داوه. شاعیریش له
سروشتدا باسی هه موو پیکهاته کانی سروشتی
کردووه، له پیده شت و هه واوه، تا شار، خور و
ئه ستیره کان. له مه ته له دا باسی ژیری و دریایی
ده کات، ژیری و دریایی که سه که به زانینی
مه ته له که ده به ستیتته وه. له «گرد» دا ده لیت:

به رزتره له ده شت و

نزمتره له چیا

کئ زانی ناوی چیه؟

که سیکه ژیر و وریا

به شی سیزده یه م: پیشه کان

نووسه له م کتیه دا پیشه وه رانیشی له بیر
نه کردووه و بۇ ریزگرتن له پیشه و ئهرک و
ماندوو بوونیان، له کتیبی «مه تل» دا، به شداری پی
کردوون و له «مه تل» ی پیشه کاند، بۇ کومه لگه
باسی گرنگی و بایه خی پیشه که یان ده کات. بۇ
«پزیشک» ده لیت:

خوری نه خوشخانه یه و

مرفیقکی ماندووه

بۇ چاره سه ری نه خوش

چالاک و لیها تووه

به شی چوارده یه م: په نگه کان

به شی چوارده یه م، دوا به شه و باسی په نگه کان
ده کات. په نگه کان هؤکاری سه رنجراکیشانی مندالان
بۇ به دوا داچوونی خویندنه وه که یان و به رده وام بوون.
بیگومان هه موومانیش کاریگه ری په نگه کان له سه ر
مندال ده زانین، هه ر له کورپه له ییه وه تا بازنه ی
یه ک و دوو و به ره و سه ر، به تاییه ت په نگه گه رم
و گه شه کان و ئه و په نگانه ی له گه ل ته مه نی مندالان
ته بان. بۇ په نگگی «سپی» ده لیت:

من په نگیکم وه ک به فر

هه ر وه کوو لۆکه و شه کر

ئای که خاوین و جوانم

وه ک ناخی مندالانم

خوشم ده وین وه ک چاوم

ده زانن چیه ناوم؟

دوا جار

ده ستخوشی له شاعیر ده که م که به شیوازیکی
نوئ ئاوپی له کایه کومه لایه تییه کانی کورده واری
داوه ته وه و به زمانیکی پاراو و ئاسان بۇ مندالان
دایر پشتوونه ته وه. دیاره ئه م کتیبه ش وه ک هه ر
کتیبیکی دیکه بی هه له و که موکووی نییه و ده کریت
له چاپی داها توویدا وردتر و جدیدتر پیداچوونه وه ی
بۇ بکات و هه موو ناته واوییه کانی پر بکریته وه.

سه رچاوه:

- کتیبی: مه تل، عه لی حه مه په شه ی به رزنجی،

بۇ زاخاوی میشک، له بالاکراوه کانی خانه ی

رینمایه ی خیزان، چاپخانه ی که مال، سالی ۲۰۲۵.

- کورد پیدیا.